

Toezegging aan de raad

Registratienummer 2018-13

Datum: 26 juni 2018
Van collegelid: H.J. Berkhoff
Aan: Raads- en commissieleden via de raadsinfo
Onderwerp: Evaluatie horen bij ontwerpbestemmingsplan

Toezegging gedaan tijdens de vergadering van:

☒ de gemeenteraad	van 15 december 2014
☐ de commissie Samenleving	van [Datum]
☐ de commissie Ruimte	van [Datum]
☐ Themabespreking	van [Datum]
☐ Werkgroep [Werkgroep]	van [Datum]
☐ anders	

Omschrijving van de toezegging

De raadsfracties hebben in 2014 aangegeven de werkwijze voor het horen bij een ontwerp bestemmingsplan onplezierig te vinden en dat de voorbereiding door de ambtelijke organisatie beter kan. De commissie Ruimte heeft hierop geadviseerd om alleen te horen wanneer dat doelmatig wordt geacht en om in principe alleen ambtelijk te horen tenzij de aanwezigheid van de portefeuillehouder Ruimte zinvol wordt geacht. In verband daarmee heeft de raad op 15 december 2014 besloten om het raadsbesluit van 30 januari 2006 over de wijze van horen van reclamanten bij een ontwerpbestemmingsplan in te trekken. Daarbij werd afgesproken om na 1 jaar de nieuwe werkwijze te evalueren.

Op 14 december 2015 is de raad via een actieve raadsinformatie (Ari 2015-107) eerder over dit onderwerp geïnformeerd. Daarin is gesteld dat - vanwege beperkt gebruik van de mogelijkheid tot horen - er onvoldoende referentiemateriaal was om de nieuwe werkwijze te kunnen evalueren. In de Ari is daarbij de opmerking gemaakt dat een evaluatie twee jaar later wellicht wel zinvol zou kunnen zijn.

Antwoord (in te vullen door organisatie):

Vastgesteld moet worden dat er van de mogelijkheid om gehoord te worden in de praktijk zeer beperkt gebruik wordt gemaakt. Dit vloeit voort uit onze nieuwe werkwijze volgens de principes van uitnodigingsplanologie. Daarbij wordt het proces voor de daadwerkelijke besluitvorming centraal gesteld en hebben de belanghebbenden een belangrijke rol aan de voorkant van het proces (bij de planvorming). Hierdoor lijkt er minder behoefte te bestaan om na het indienen van een zienswijze gehoord te worden.

Het horen van reclamanten is op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet verplicht. De wetgever laat het aan het bestuursorgaan over om te beoordelen of het doelmatig is om een hoorzitting te organiseren.

Het doel van het horen van reclamanten is de mogelijkheid bieden tot het geven van een nadere toelichting op de door hen naar voren gebrachte zienswijzen. Het is wettelijk niet toegestaan dat er

nieuwe punten worden ingebracht, het gaat om een toelichting op ingebrachte punten van de ingediende zienswijzen.

Het volledig afschaffen van de mogelijkheid tot horen vergroot de kans dat reclamanten zich onvoldoende gehoord voelen en meer dan nu het geval is gebruik gaan maken van de mogelijkheid om in te spreken bij de commissie Ruimte en de Raad. Bovendien is volledige afschaffing in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (afdeling 3.2 Awb).

Voorgesteld wordt om van de voorgenomen evaluatie af te zien omdat deze niet langer opportuun is, maar de huidige toepassingsmogelijkheid voor horen wel in stand te houden.